

عنوان مقاله:

روند ساز و کارهای نحوی در بیماران زبان پریش فارسی زبان: شواهدی در زبان فارسی در مورد رویکرد جایگاه گرایانه مغز

محل انتشار:

هشتمین کنگره ملی تازه یافته ها در مطالعات زبان انگلیسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

امید آزاد

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، با الهام از چارچوب نظری پینانگو و زوریف در سال 2003 در تلاش است تا به واکاوی نقش دو مورد از مهمترین ساز و کارهای معنایی یعنی نوع متممی و نوع اجبار نمودی در سطح نحوی جمله مبادرت ورزد. ویژگی مهم این ساز و کارهای معنایی، ماهیت معنایی محض آنها از یکسو و از سوی دیگر، عدم اتکای آنها به ویژگی های صرفی نحوی می باشد. بااستخدام 2 بیمار بروکا، 2 بیمار ورنیکه و 4 فرد سالم، از آزمون قضاوت معنایی استفاده شد که بر اساس آن، از آزمودنی ها خواسته شد تا قضاوت معنایی درست خویش را در این دو شرایط اجبار و همچنین شرایط طبیعی بیان کنند. نتایج، تقریباً بیانگر عملکردمطلوب بیماران بروکا در همه شرایط بود در حالی که در گروه بیماران ورنیکه، به واسطه عملکرد ضعیف آنها در شرایط جملات نوعاجباری، نتیجه مشابه مشاهده نشد هر چند در مورد جملات عادی زبان، عملکرد آنها بهتر بود. یافته های ما، همسو با نتایج مطالعات غیر برخط و همچنین نتایج مطالعات تصویرسازی مغزی، مؤید رویکرد جایگاه گرایانه مغزی می باشد- رویکردی که مبتنی بر آن، ناحیه ورنیکه مسئول ساز و کارهای معنایی بنیادین می باشد و این در حالیست که مسئولیت پردازش نحوی برعهده ناحیه بروکا می باشد.

کلمات کلیدی:

جایگاه گرای، بروکا، ورنیکه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1129044>

